

τος) ἢ ἐκ πηλαύ,, ἦτοι ἐξ ἀργιλλώδους χώματος ἀναμιγνυομένου πολλάκις μετὰ βεΐας κύπρου, στάκτης καὶ ὕδατος. Παράχρωμα Π μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ὀφθαλμοῦ τοῦ κέντρου ὁ τὸν ὁποῖον ἀφήνει τις ἐξω τοῦ χώματος.

ΣΠΥΡΙΑΩΝ ΧΑΣΙΩΤΗΣ.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΤΟ ΝΕΟΝ ΟΠΛΟΝ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΕΠΙΚΡΙΤΩΝ.

Γινώσχετε, προσφιλεῖς ἀναγνώσται, τὸ νέον ὄπλον, ὅπερ μετεχειρίσθησαν καθ' ἡμῶν, τελευτῶντες τὸν ἀγῶνα, οἱ παρ' ἡμῶν Ἰησοῦται, οἱ ἡμέτεροι ἐπικριταί; Εἶνε ἡ σιγή! Ἀποδόντες εἰς ἡμᾶς προθέσεις, ὅας μόνον ἀδικία καὶ κακοήθεια ἀπαράμιλλοι ἠδύναντο νὰ χαλεύσωσιν, εἰπόντες περὶ ἡμῶν πράγματα, ἄπερ ἀλλαγῶ ἂν ἔλεγον, ἤθελον στιγματισθῆ ὡς ἀνυπερβλήτως βορβοροδαίται *ὕβριαται* καὶ *συκοφάνται*, ἀντιτάσσοσιν ἤδη περιφρονητικὴν δῆθεν *σιωπὴν*, κληθέντες ὑφ' ἡμῶν εἰς ἀπολογίαν καὶ κατανοήσαντες ὅτι οὔτε τὸν στόμαχον αὐτῶν τὸν ἠθικὸν ἔχομεν, ἵνα χωνεύωμεν τοιαῦτα ἀναπλάσματα, οὔτε τὸν κάλαμον αὐτῶν τὸν ἀγυρτικόν, ἵνα σκευωρῶμεν φράσεις ἀνάδρους, ὑπόουλους καὶ εὐνουχιάς. Ἀκραν λοιπὸν σιγὴν τηροῦσιν ἤδη οἱ ἀναπλάσται, ὄφεις ἰοβόλοι ἐν τῇ ἐπιθέσει, ἄφρωνι ἰχθύες ἐν τῇ ἀμύγῃ! Ἀλλὰ τί πρὸς αὐτοὺς τοῦτο; Ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἐξετελέσθη, καὶ ἂν δὲν ἀπέτυχε. Προὔτιθεντο νὰ διαβάλωσι μόνον, νὰ ἐξυθρίσωσι, νὰ συκοφαντήσωσι. Ἐσκεφθησάν ποτε περὶ *συζητήσεως*, διενεώθησάν ποτε περὶ *ἀληθείας*; Εἶνε αἱ εὐθύτητες αὐταὶ προσιταὶ εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους; Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχει καὶ ἡ σιγὴ τὰ ἑαυτῆς φαρισαϊκὰ ἀγαθὰ. Συνεπάγεται ἐπὶ τέλους τὴν *σιωπὴν* καὶ τῶν ἀκαταμαχῆτων ἀντιπάλων! Πρὸς τοῦτο δὲ συντελεστικώτατον βεβαίως εἶνε νὰ δηλωθῆ δημοσίᾳ, ὡς ἐδηλώθη, ὅτι οὐδὲ τὸ φύλλον τῶν ἀντιπάλων ἐκείνων εἶνε δεκτόν, — τὸ φύλλον, ὅπερ καθ' ἐκαστὴν Κυριακὴν ἀνυπομόνως ἀναμένεται, καὶ ἀμέσως ἀγοράζεται, καὶ ἀπνευστὶ ἀναγινώσκειται οὐχὶ ὑφ' ἐνὸς ἀλλ' ὑπὸ πάντων τῶν χθὲς χρυσοστόμων καὶ σήμερον ἰχθυοστόμων ἀναπλαστῶν! Πεποιθᾶμεν δὲ ὅτι καὶ ὁ ἐν Τεργέστη δεινότατος φυσιοδίφης καὶ τῆς φύσεως φιλόσοφος, ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῶν, θεωρεῖ ἤδη ἑαυτὸν ἐλεύθερον πάσης ὑποσχέσεως καὶ ὑποχρεώσεως πρὸς τὸ κοινὸν περὶ συγγραφῆς βιβλίου ἐξελέγγοντος «τὸ ψεῦδος καὶ τὴν σοφιστείαν» τοῦ Haackel. (Βλέπετε τί γλῶσσαν καὶ κατὰ τίνων μεταχειρίζονται οἱ εἰδημονέστατοι καὶ αἰδημονέστατοι;) Πάντα ταῦτα εἶνε φυσικώτατα καὶ σκοπιμώτατα μη-

χανήματα, ἵνα φράξωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ στόμα, ὅπερ περιεῖτε τὴν λεοντὴν τῶν ἐν λαχάνοις κορχάρων καὶ τῶν πανοσιωτάτων ἀναπλαστῶν ἀπὸ Τεργέστης μέχρι Ἀθηνῶν! Ἀλλ' οὐχὶ, δοκιμώτατοι διπλωμάται καὶ ὀξυδερκέστατοι διπλομάται, δὲν θ' ἀφομοιωθῶμεν πρὸς ὑμᾶς, καλλίστα ἤδη ὑμᾶς γνωρίσαντες! Προσέχετε καλῶς! Προσέχετε εἰς ὅ,τι γράφετε! Scripta manent. Οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς ὑμᾶς νὰ ἐξυθρίσητε τὴν *λογικὴν* καὶ τὴν *ἐπιστήμην*! Ἡ *σιωπὴ* ὑμῶν ἐξηγεῖται προσηκόντως, ἀρμοδίως καὶ καταλλήλως ὑφ' ἡμῶν. Οὐδέποτε θὰ προσκλήσῃ καὶ ἡμῶν τὴν σιγὴν! Ὅταν ἀναφανθῶν θὰ ἀποπειρασθε νὰ κλείητε τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς λογικῆς καὶ πρὸς τὸν ἥλιον τῆς ἐπιστήμης ἔνεκα λόγων καὶ σκοπῶν κεκρυμμένων, ὅταν θὰ διδάσκητε πράγματα, δι' ἃ ἐνδομύχως γελᾶτε, θὰ συλλαμβάνωμεν ὑμᾶς παραχρῆμα ἐκ τοῦ ὠτός, θὰ ἐμφανίζωμεν ὑμᾶς ἀνηλεῶς εἰς τὸ μέγα τῆς κοινῆς γνώμης κριτήριον, καὶ θαρροῦντες θὰ λέγωμεν περὶ ὑμῶν εἰς τοὺς ἀμερολήπτους ἐκείνους δικαστάς: «Ἀδελφοί, ἀδελφοί φιλοδίκαιοι καὶ ἀγνοί, οἱ συλληφθέντες οὗτοι εἶνε τὰ τελευταῖα λείψανα φυλῆς *ἐγκληματικῆς*, τῆς ἀρχαίας φυλῆς τῶν προδοτῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως! Ἡ φυλὴ αὕτη ἐπότισε κώνειον ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἡ φυλὴ αὕτη ἐσταύρωσεν ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἡ φυλὴ αὕτη ζῶντας ὑμᾶς ἔκασεν, ἀρτιμελεῖς ὑμᾶς κατεστρέβλωσεν! Ἐπικατάρτος ἔστω! Τὸ ὁμοίωμα αὐτῆς τὸ ἱστορικὸν προσελκύνετω ἀδιαλείπτους τοὺς ἐμπυτσοὺς καὶ τοὺς στιγματισμοὺς τῶν αἰώνων! Εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν ἀπογόνους καὶ γνησίους κληρονόμους τῆς φρικώδους ταύτης φυλῆς δότε ὑμεῖς — οὐχὶ ἀνταπόδοσιν ἀλλὰ τὰ ὑπέρτατα ἀγαθὰ, ὧν ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἡ Ἐρινὺς ἐκείνη ὑμᾶς ἀπειστέρησεν! Ἐφαρμόσατε πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐντολάς τοῦ Σωτῆρος! Δότε ἐλευθερίαν ἀστικὴν, πολιτικὴν, λόγου, συνειδήσεως! Ἀλλὰ προσέχετε, ἀτενῶς προσέχετε, ἀδελφοί, μὴ ὁ ὄφεις ὁ ἐν τοῖς κόλποις καὶ ὑπὸ τῶν κόλπων ὑμῶν θερμαινόμενος πλήξῃ τὸν εὐεργέτην. Προσέχετε μὴ οἱ φιλόζοφοι οὗτοι καὶ οἱ ἀναπλάσται ἐκείνοι παρασκευάσωσι πάλιν τὸ κώνειον, στήσωσι πάλιν τὸν σταυρόν, ἀνάψωσι πάλιν τὴν πυράν, καὶ τὴν στρέβληνέτοιμάσωσι πάλιν! Προσέχετε εἰς ὅ,τι *κιβδηλως* λέγουσιν, εἰς ὅ,τι γράφουσι *φαρισαϊκῶς*! Ἡ προσοχὴ ὑμῶν αὕτη ἔστω ἡ μεγίστη ἐκείνων παρ' ὑμῶν τιμωρία, ἡ μεγίστη ὑμῶν κατ' ἐκείνων κόλασις!»

Ἐν τῇ 414. σελίδι, στήλῃ δ', στίχῳ 17. ἀντὶ εἰπιλαθόμενος ἀνάγνωθι «λησημονήσας».